

"USKOVAT TAIVAALLISESSA HÄÄJUHLASSA - MUTTA MITÄ TAPAHTUI HARMAGEDONISSA?"

Ilmestyskirja luku 19

Luku 19 muodostaa Ilmestyskirjan eräänlaisen taitepisteen. Edellisessä luvussa on kuvattu Suuren Babylonin, suuren porton saama tuomio. Synnin varsinainen olemus on ihmisen uskonnollisessa luopumisessa elävästä Jumalasta palvelemaan epäjumalia. Siksi Jumalan syvin viha ihmisen synnillisyyttä vastaan kohdistuu Jumalalle uskottomaan hengelliseen haureuteen ja sitä kansojen keskuuteen levittäneeseen uskonnollisuuteen, joka on liitossa tämän maailman voimien (politiikka, talous, tieteet ja taiteet, kulttuuri, asevoimat) kanssa. Kaikki muu synty on epäuskon (Jumalasta epäjumaliin kääntyneen uskonnollisen turvautumisen) seurausta. Siksi Raamattu asettaa paimenet erityiseen vastuuseen Jumalan edessä. Kun synnin keskus, suuri Babylon, on saanut tuomionsa, näköala siirtyy taivaan puolelle.

Ilmestyskirjan tehtävähän ei ole niinkään kertoa meille aikasuoraa, jonka perusteella osaisimme muodostaa mahdollisimman tarkan tulevaisuuden kuvan. Kirja kertoo, mitä maan päällä tapahtuu silloin, kun taivaassa Karitsa panee toimeen Jumalan hallintavaltaa: Karitsa avaa sinettejä, antaa enkelien puhaltaa pasuunansa ja vuodattaa vihan maljat.

Ilmestyskirjan kuvaamia tapahtumia ei ole tarkoitettukaan ymmärrettäväksi yksityiskohtiaan myöten ennenkuin ne tapahtuvat. Maailma ei lopunajan tapahtumien kehityksessä näe mitään muuta kuin katastrofeja, luonnon voimien järkkymistä, kauheaa ydinsotaa, järkyttävää diktatuuria ja tuhoisaa saastetta. Mutta Jumalan kansa, joka lukee Ilmestyskirjaansa, näkee, että juuri nyt Herra hallitsee ja on viemässä lopulliseen päätökseen historian. Ilmestyskirjan rohkaisun ja lopullisen voiton valossa seurakunta kestää vaikka se joutuukin hirvittävien vainojen ja hyökkäysten kohteeksi. Juuri Jeesuksen maailmanhallinnan tunnustaen seurakunta kykenee Herran läsnäolon voimassa toteuttamaan lähetystehtävänsä loppuun asti: "Kaikki kansat saavat kuulla evankeliumin sanan."

Luvun 19 jakeet 1-10 kuvaavat sitä mitä taivaassa tapahtuu, kun hengellinen haureus, synnin ydin on saanut hirvittävän maanpäällisen tuomionsa. Jakeissa 11-21 näkökulma siirtyy jälleen maan päälle seurakuntakauden loppuratkaisuun eli Harmagedonin taisteluun:

Kaikki maan kansakunnat tekevät pedon ja väärän profeetan johdolla yhteisen päätöksen siitä, että kaikki Jumalan Sanaan uskovat on lopullisesti hävitettävä maan päältä. Kun tätä suunnitelmaa lähdetään toteuttamaan, Herra Jeesus Kristus ilmestyy kaikille nähtävällä tavalla suunnattomassa kirkkaudessaan valtaviin pasuunan äänien kaikuessa. Hän herättää kuolleista kaikki uskossa kuolleet ja tempaisee kaikki elossa olevat omansa kaikkialta maailmasta luokseen yläilmoihin Karitsan ihmeellisiin häihin. Sitten Hän lyö kaikki ne sotajoukot, jotka nousevat Hänen kansaansa vastaan.

1. Sen jälkeen minä kuulin taivaasta mahtavan äänen, ikään kuin suuri kansanjoukko olisi sanonut: "Halleluja! Pelastus, kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme.

"Sen jälkeen" viittaa suuren Babylonin kukistumiseen edellisessä luvussa ja laajemminkin Jumalan maan päällä toimeenpanemiin tuomioihin, jotka Karitsa oli pannut toimeen vihan maljojen vuodattamisessa.

Meidän on syytä muistaa, että Jumalan tuomioiden toimeenpanija on se sama teurastettu Karitsa, joka on jokaisen syntisen syntien tuomion jo Golgatan ristillä kärsinyt, jotta Hänen ei tarvitsisi maailmaa tuomita. Kun juuri Hän sitten panee toimeen Jumalan pyhät ja vanhurskaat tuomiot, se ei tapahdu muuten kuin kyynelten ja murheen täyttämästä sydäimestä: "Voi Sinua, kun et etsikkoaikaasi tuntenut?" Jumalan tuomiot vuodatetaan niiden ylle, jotka Jeesuksen armon ja rakkauden hylkäsivät, jotka rakastivat valhetta ja siksi hylkäsivät totuuden. He hylkäsivät ainoan pelastuksen evankeliumin, joka tuossa vaiheessa on kantautunut kaikkien kansakuntien tietoon.

On olemassa vain yksi tie, jolla synti (=kapina Jumalaa vastaan ja vääryyden valta) voidaan poistaa. Se on synnin tuomio ja rangaistus. Koska Jumalan suurena päämääränä maailmanhistoriassa ja pelastushistoriassa on "valtakunta, jossa vanhurskaus asuu", synti on hyvitetävä, hävitettävä ja lopullisesti poistettava. Jumala ei ole Jumala, jos maailmankaikkeuteen jää lopulta mitään syntiä tuomitsematta, rankaisematta ja hyvittämättä. Siksi syntikysymyksen hoitaminen pois on samalla myös kysymys Jumalan kunnian.

Taivaaseen pelastetulle juhlijoukko ei mikään ole niin tärkeätä kuin se, että Jumala saa kiitoksen, kunnian ja ylistyksen. Jumala saa suurimman kiitoksen ja kunnian niiltä, jotka pelastuksen vastaanottaneina saavat seistä Hänen ja Karitsan edessä ylistämässä ja kiittämässä pelastuksesta. Mutta Jumala saa kiitoksen ja kunnian myös siinä, että pelastuksen hyljänneet saavat oikeudenmukaisen tuomion ja kaikki synti lopullisesti poistetaan. Kun pelastettujen juhlijoukko näkee historian olevan siinä käännepisteessä, missä synnin ja Saatanan valta lähdetään lopullisesti tuhoamaan, se ei voi olla nostamatta jälleen kiitoksen ja ylistyksen huutoa.

2. Todet ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut suuren porton, joka turmeli maata haureudellaan. Hän on rangaissut ja vaatinut palvelijainsa veren hänen kädestään."

Vaikka pelastettujen iankaikkisena suurena ylistyksen aiheena tulee olemaan ennen kaikkea tapettu Karitsa, heidän tähtensä Golgatalla pyhän verensä vuodattanut Vapahtaja ja Herra, heille Jumalan kunnia on kaikki kaikessa.

Jumala saa kunnian myös tuomioistaan. Ne ovat täydelliset, vanhurskaat ja oikeudenmukaiset. Kukaan ei koskaan ole helvetissä syyttävä Jumalaa, sillä iankaikkista rangaistusta kärsivät tietävät saavansa vain ja ainoastaan oikean tuomion.

Maan päällä tapahtunut Baabelin porttouskonnollisuuden tuhoaminen on ensi askel kohti viimeistä ja lopullista yleistä tuomiota. Mutta jo tässä porton tuomiossa toteutuu oikeudenmukaisuus - jonka mitta on itse Jumalan oma pyhyys, puhtaus ja kirkkaus.

Vaikka monet marttyyrit jättivät tämän maan huulillaan armonanomus vainoojiensa puolesta niin kuin Stefanuskin teki (ja hänen rukouksensa myös kuultiin: Paavali sai armon, sai syntinsä anteeksi ja pelastui), niin siitä huolimatta Jumalan silmissä hänen

vanhurskaittensa veri on kallista. Vanhurskasten surmaajat, jotka eivät nöyry parannukseen eivätkä pakene Jeesuksen veren suojaan, joutuvat Jumalan suurena tuomion päivänä vastaamaan synneistään.

Meidän on kuitenkin erittäin tärkeää muistaa, että vain Jumala on se, joka kykenee toimittamaan oikeudenmukaisen tuomion. Herran omien tehtävä on tässä ajassa tyytyä vain siunaamaan vainoojiaan ja jättää oikeudenmukaisen rangaistuksen toimeenpanemisen 100%:sti Jumalan käsiin. Vrt Room. 12:19-21!

Kun sitten Jumala tulee toteuttamaan vääryyden tuomion, pelastetut tulevat suurena juhla joukkona kiittämään ja kunnioittamaan Herraa. Jumala osoittautuu täydelliseksi ja oikeudenmukaiseksi teoissaan. Jumalan nimi tulee pyhitetyksi ja se on tärkeintä pelastetulle, joka on pelastettu Jumalan armon kirkkauden kiitokseksi.

3. He sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Sen savu nousee aina ja iäti.

Kuvaus helvetistä, johon Baabel, haureellinen luopiouskonnollisuus ja sitä johtanut portto joutuu, sijoittuu suuren kansanjoukon ja vanhinten ylistyksen keskelle. Taivaasta katsottuna helvetti, Jumalan pyhä tuli, jonka "savu nousee aina ja iäti, on siis jotain sellaista, että se voidaan ja se tulee sijoittaa Jumalan nimen ylistyksen keskelle. Jae viittaa aiemmin käsiteltyyn kohtaan 11:9-12, jossa esiintyy Raamatun helvettikuva eräässä merkityksessä hirveimmillään ja ihanimmillaan.

"Joka kumartaa petoa ja sen kuvaa sekä ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, joutuu hänkin juomaan Jumalan vihan viiniä, mikä sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan. Häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iäti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvapatsasta, ja jotka ottavat sen nimen merkin. Tässä on pyhien kestävyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon."

Koska helvetti käsite on ratkaisevasti vääristynyt länsimaisessa perinteessä, Suomi mukaan lukien, meidän on syytä palauttaa mieleemme, mitä helvetti ei ole ja mitä se on:

Kadotuksesta puhuminen - hengellistä väkivaltaako?

Kadotuksesta, hukkumisesta ja helvetistä puhuminen ei näytä olevan kovin suosittua tämän päivän julistuksessa siitä huolimatta, että Raamattu puhuu asiasta yllättävän paljon ja Herra Jeesus Kristus varoittaa siitä monia kertoja. Sitä ei jostain syystä pidetä sopivana tai sivistyneenä. Asiaa on osaltaan pahentanut se, että sana helvetti on muuttunut erittäin suosituksi kirosanaksi. Väitetään, että kadotuksesta ja hukkumisesta puhuminen on ihmisten pelottelua ja pelolla ihmismielten hallintaa ja pelokkaiden ihmisten hyväksikäyttöä - eli siis uskonnollista ja henkistä väkivaltaa. Helvettiä pelkäävät saadaan toimimaan oman uskonnollisen ryhmittymän tarkoituksien mukaan.

Monissa japanilaisissa uskonnoissa samoin kuin kristillisissä lahoissa ja harhaopeissa puhutaan erittäin paljon helvetistä ja kieltämättä helvetillä pelottelua käytetään niissä ihmisten hallitsemisen keinona. Kuitenkaan helvetinpelon väärän hyväksikäytön ei pitäisi estää meitä puhumasta kadotuksesta ja hukkumisesta raamatullisesti ja oikein. Juuri helvetin ympärillä esiintyvän väärän opetuksen pitäisi pikemminkin viedä meitä antamaan asiasta oikeata opetusta.

Onko kadotuksesta puhuminen epäviisasta?

Usein annetaan myös ymmärtää, että ketään ei saada taivasten valtakuntaan pelottelemalla, vaan puhumalla Jumalan pelastavasta rakkaudesta. Tietenkin asia on niin, mutta on aivan Raamatun vastaista asettaa Jumalan rakkaus ja kadotuksesta varoittaminen jotenkin toisiaan vastaan. Juuri rakkaus ihmisiä kohtaanhan ajoi Jeesuksenkin varoittamaan heitä hukkumisesta ja kadotuksesta. Yhtä vähän kuin liikenneonnettomuuksista ja työtapaturmista tai tarttuvista sairauksista varoittaminen on ihmisten pelottelua - pikemminkin aitoa huolta ja rakkautta heitä kohtaan - kadotuksestaan varoittamisen ei tarvitse olla pelolla hallintaa, vaan todellista rakkauden huolta lähimmäisten iankaikkisesta kohtalosta.

On totta, että kadotuksen tajuaminen todellisuudeksi ei ketään pelasta, mutta se voi kuitenkin synnyttää todellisen ja vakavan kysymyksen: "Onko minun mahdollista pelastua ja miten minä voisin pelastua?"

Väärät mielikuvat kadotuksesta

Kadotuksesta, hukkumisesta puhumisen eräs merkittävä este on kuitenkin niissä täysin raamatunvastaisissa ja vääristyneissä mielikuvissa, jotka elävät ihmisten sydämissä. Nämä mielikuvat juontavat juurensa itse asiassa idän uskonnollisuuden, erityisesti buddhalaisuuden vaikutuksesta keskiaikaiseen katolisuuteen. Mutta eräässä mielessä on yllättävää, että näitä mielikuvia pitää tänä päivänä yllä monenkarvainen täysin maalliselta vaikuttava "kauhuteollisuus": Kaikenlaisissa elokuvissa, tietokone- ja videopeleissä, sarjakuvalehdissä, roolipeleissä ja kummituskammiossa ruokitaan näitä sielunvihollisen valheita helvetin ja kadotuksen luonteesta.

Näissä väärissä ja valheellisissa mielikuvissa on keskeistä se, että helvetti tai kadotus olisi ikuista Sielunvihollisen valtaa niiden onnettomien ylitse, jotka ovat synnin tietä kulkeneet ja sielunviholliseen sitoutuneet. Buddhalaista helvettiä kuvataan paikkana, jossa pääpiru huolehtii siitä, että tulen polttava tuska on riittävä eri himojen polttamina eläneille, että pikkupirut työntävät hiilihangoillaan takaisin niitä kadotetuista, jotka yrittävät ponnistella tulesta pois. Toisille kadotetuille rangaistus on taas sitä, että he joutuvat olemaan jatkuvasti piikkimatolla tai neulojen pisteltävinä. Joillekin verenhimoisille taas helvetti on sitä, että he joutuvat jatkuvasti pää alaspäin roikkumaan verilammassa ja joutuvat näin jatkuvasti hukkumaan vereen. Kaikkien näiden tuskien iloinen ja pirullinen tuottaja on pääpiru ja sen apulaiset, jotka hallitsevat helvettiä ja nauttivat saadessaan tuottaa toisille tuskaa.

Helvettikuvat ja sadismi

Tässä vääristyneessä kuvassa helvetistä on sen verran totuutta, että se kertoo, millainen ihminen on toistaan kohtaan, jos ja kun hän antaa himojensa vapaasti ja hillittömästi temmeltää. Tämä päivähän markkinoi sadismia eräänä kauhistuttavan nautinnon muotona niille, jotka eivät voi enää löytää nautintoa miedommista synnin harjoittamisen muodoista. Toisaalta esimerkiksi lasten usein hämmästyttävä julmuus toisiaan kohtaan kertoo perisyntin hirvittävästä ja turmelevasta vaikutuksesta jokaisen ihmisen sydämessä.

Tällaisella helvettikuvalla japanilaisia lapsia edelleen pelotellaan, jotta he käyttäytyisivät kiltisti ja olisivat kuuliaisia vanhemmilleen. Tämä kuva helvetin kauhuista on kieltämättä vastenmielinen ja täysin yhteensopimaton Jumalan pyhyiden ja vanhurskauden kanssa.

Kadotus on ruumiillinen tila

Tällaisten helvettikuvien valheellisuus ei vastoin yleistä käsitystä ole kuitenkaan siinä, että ne esittäisivät kadotettujen kärsimyksen jollain lailla liian konkreettisenä tai liian suurena, jotta se voisi täyttää Jumalan oikeudenmukaisuuden vaatimusta. Tässä suhteessa asia on pikemminkin päinvastoin. Sielunvihollinen pyrkii tekemään näillä kuvilla kadotuksen aivan liian helpoksi paikaksi ja pyrkii hämärtämään hukkuneiden ihmisten todellisia tuskia.

Kun Jeesus puhuu siitä, että ihmiselle on parempi päästä silmäpuolena tai käsipuolena taivasten valtakuntaan, kuin joutua koko ruumis tallella helvetin tuleen, Hän osoittaa, että helvetti tulee olemaan mitä kouriintuntuvin paikka tosin meidän nykyisten paikan ja ajan rajoitustemme tuolla puolen. Käyttäessään helvetistä nimityksiä "helvetin tuli, sammumaton tuli, tuli ja tulikivi, toinen kuolema, itku ja hammasten kiristys", Raamattu on mitä konkreettisin.

Usein kadotuksen tuskia on pyritty jotenkin henkistämään tai jopa hengellistämään ikäänkuin henkinen tuska kuten pimeys, epätoivo, syyllisyys, pelko, lohduttomuus, katumus, yksinäisyys ja hyljätynä oleminen olisivat jotenkin ihmisille helpommin hyväksyttäviä kuin ruumiilliset tuskat. Todellisuus on kuitenkin juuri päin vastoin. Suurimmatkin ruumiilliset tuskat ihminen kykenee jotenkin kestäämään, jos hänellä on toivo ja vapaus syyllisyydestä sydämessään. Henkinen tuska on juuri se, mikä tekee ruumiillisen tuskan kestäättömäksi. Siksi kadotuksen tuskan käsittäminen pelkästään henkiseksi luonteeltaan ei kadotuksen pelottavuutta ja tuskallisuutta vähääkään pienennä.

Itsestään selvää on, että kadotuksen tuskiin kuuluu myös suunnattoman suuri määrä henkistä tuskaa, mutta se ei vähennä vähääkään kadotuksen ruumiillista luonnetta pikemminkin korostaa sitä. Helvettiin joudutaan ylösnousemusruumiissa yleisen ylösnousemuksen ja viimeisen tuomion jälkeen. Näin ollen se on loputonta sekä henkistä että ruumiillista tuskaa. Kun jo tuonelan tuskasta rikas mies joutui sanomaan: "Isä, Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!", meillä ei ole mitään syytä olettaa, että kadotuksessa, jonka portti tuonela vasta on, asiat olisivat vähemmän konkreettiset ja vähemmän tuskalliset.

Helvetti ei ole perkeleen valtapiiri

Varsinainen perusvalhe edellä kuvatussa käsityksessä kadotuksen luonteesta on kuitenkin siinä, että sielunvihollinen eli persoonallinen paha, perkele, asetetaan helvetin ruhtinaaksi ja hallitsijaksi. Tämän sielunvihollisen valheen varsinainen tavoite onkin tehdä kadotuksesta sellainen, että ihmiset inhoten ja halveksuen hylkäisivät koko Raamatun oikean opetuksen kadotuksesta. Kun helvetistä puhuminen on saatu näyttämään naurettavalta, ei ole mitään erityisen vakavaa syytä myöskään puhua pelastuksesta. Tietysti pelastuksesta voidaan senkin jälkeen puhua jonkinlaisena parannettuna painoksena tätä ajallista elämää. Mutta viime kädessä jää joltisenkin toisarvoiseksi pelastummeko vai emme. Eihän meitä ainakaan vanhanaikainen kadotus odota.

Jeesus tuli pelastamaan hukumasta

Millainen on sitten se kadotus, se hukkuvien ihmisten tila, josta Raamattu puhuu ja joka meidän on otettava äärimmäisen vakavasti. Jeesushan varoittamalla varoittaa meitä joutumasta kadotukseen. Hänhän tuli tänne maan päälle nimen omaan pelastamaan

meidät hukkumasta eli joutumasta kadotukseen. "Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on." Jeesus tuli siis etsimään ja pelastamaan sellaisia, joiden nykyinen tila kadotettuna johtaa heidät sellaisenaan iankaikkista kadotusta kohti.

Tuomari on Jeesus Kristus

Raamattu osoittaa selkeästi, että viimeisen tuomion toteuttaja on Herra Jeesus Kristus itse ja Hän on myös tuomitseva ihmiset. Matteuksen evankeliumissa tätä tulevaa tapahtumaa kuvataan seuraavasti: "Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti... Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.'...Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." Matt. 25:34,41,46.

Helvetti on Jumalan hallintavaltaa kadotettujen yli

Niin tämä kuin aluksi lukemani tekstinkin osoittavat selkeästi, että kadotus on Jumalan itsensä valmistama. Kadotus on Jumalan hallintavaltaa kadotettujen yli. Se on Jumalan pyhän vihan pysymistä iankaikkisesti kadotettujen yllä. Kadotus ei ole alun perin kuitenkaan valmistettu ketään muuta kuin perkelettä ja hänen enkeleitään varten. Kadotusta, iankaikkista tulta, ei siis Jumala ole tarkoittanut yhtään ihmistä varten. Ihmisiä varten on valmistettu taivaallinen valtakunta jo enne maailman luomista. Jos siis Sinä kuitenkin haluat sitoutua sielunviholliseen, pysyä valheen vallassa, niin Jeesus on tuomitseva sinut sielunvihollisen kanssa samaan iankaikkiseen tuleen, vaikka juuri sama Herra Jeesus Kristus on tehnyt kaiken valmiiksi, ettei Hänen tarvitsisi ketään tuomita iankaikkisen tulen rangaistukseen.

Kadotus, toinen kuolema eli iankaikkinen tuli (mitä nimitystä siitä nyt käytämme) ei siis ole suinkaan sielunvihollisen hallintavaltaa, vaan Jumalan oma tuli, joka polttaa iankaikkisesti perkelettä ja hänen enkeleitään. Helvetin kuningas ja hallitsija on pyhä ja kaikkivaltias Jumala itse ja Hänen Poikansa Herra Jeesus Kristus. Helvetti ei siis ole jonkinlaista pimeyden valtojen mielivaltaa kadotettuja kohtaan, vaan Jumalan pyhää ja vanhurskasta ja oikeudenmukaista tuomiota perkeleelle ja hänen enkeleilleen kaikesta siitä synnistä, jota ne ovat Jumalaa vastaan tehneet.

Myös Herran pelastusteot hylänneille epäuskoisille ihmisille - ja tässä on korostettava, että epäusko ei ole uskon puutetta, vaan ihmisen tietoista turvautumista itseensä ja valheeseen silloin kun Jumala tarjoaa hänelle mahdollisuuden turvautua Jeesuksen täydelliseen lunastustyöhön Golgatalla - kadotus on Jumalan pyhää ja vanhurskasta tuomiota heidän teoistaan ja synneistään. Kadotuksessa yksikään ihminen ei tule saamaan suurempaa tuomiota kuin, mitä hänen syntinsä vaativat. Iankaikkinen rangaistus on siis Jumalan pyhä ja vanhurskas ja oikeudenmukainen tuomio niille, jotka ovat hyljänneet armon ja sen pelastuksen, jonka Jeesus heitä varten on valmistanut.

Jumalan tuli

Kadotuksessa palava tuli ei siis ole yhtään vähempää kuin Jumalan omaa tulta. Raamattu sanoo, että Jumala on kuluttava tuli. Sille, joka on saanut Kristuksen lahjavanhurskauden, tämä Jumalan tuli on puhdistava ja täydelliseksi tekevä ihana rakkauden tuli, Pyhän Hengen tuli - sillä Sana käyttää Pyhästä Hengestä myös tätä nimitystä tuli - mutta sille,

joka on synnissään ja omassa varassaan, Jumalan tuli on iankaikkisen rangaistuksen ja tuomion tuli.

Kadotuksen hengellinen tuska

Kadotuksen hirvittävyys ei ole viime kädessä siihen sisältyvissä ruumiillisissa tai henkisissä tuskissa. Kadotuksen suurin tuska on hengellistä luonteeltaan. Synnin kauhistavuus ei ole siinä, mitä väärää ja pahaa ihminen tekee, vaan siinä KETÄ vastaan ihminen tekee syntiä. Jos sylkäiset kadulla ihmisen edessä, se on epäkohteliasta. Mutta jos sylkäiset presidentin edessä linnan kutsuilla, kysymys voi olla kunnian loukkauksesta. Samalla tavalla synnin hirvittävyys on siinä, että rikkoessaan omaa Luojaansa, omaa Lunastajaansa ja Pelastajaansa vastaan, ihminen rikkoo ääretöntä rakastavaa sydäntä vastaan. Kadotuksen kauheus on siinä hengellisessä tuskassa, jonka ihminen joutuu kokemaan Jumalan tuleessa, kun Jumala hylkää Hänen pelastuksensa hyljänneen. Kadotettu tajuaa kuinka suunnattoman armon, rakkauden ja pelastuksen hän hylkäsi. Kadotettu tajuaa koko totuuden Jumalan suunnattomasta pyhydestä. Siinä on kadotuksen tuskan syvin olemus, kun hän on tuominut itsensä iankaikkisesti Jumalan vihan alle, vaikka Hänelle Jumala tarjoamalla tarjosi ilmaista pelastusta.

Kadotuksen iankaikkisuus

Idän uskonnollisuus ja tyypillinen suomalainenkin uskonnollisuus, joka niinkuin kaikki uskonnollisuus perustuu ihmisen luonnolliseen itsekkyyteen, on valmis hyväksymään helvetin jonkinlaisena kiirastulena, jossa riittävän kauan rikkomustensa tähden kärsineet (luonnollisessakin tilassa omatunto nimittäin vaatii vääryydelle rangaistusta eikä voi tyytyä siihen, että syntiä katsotaan läpi sormien) lopulta päästetään tuskista pois ja taivaan iloon. Sen sijaan kadotuksen lopullisuus ja peruuttamattomuus loukkaa ns. "sivistynyttä" ihmistä. Pohjimmiltaan tämä johtuu luonnollisen ihmisen kyvyttömyydestä tajuta synnin pohjimmaista luontoa eli ihmisen halua synnissä irtautua täysin ja lopullisesti Jumalasta. Jos ja kun helvetti suhteellistetaan, tuloksena myös Jumalan pyhyys ja vanhurskaus muuttuvat suhteellisiksi.

Mutta koska Jumala on iankaikkinen ja ehdoton, niin taivas on iankaikkista autuutta. Koska Jumala on iankaikkinen ja ehdoton, niin kadotuskin on iankaikkista ja ehdotonta luonteeltaan, iankaikkista tuskaa. Koska on Jumala, on taivas, ja koska on Jumala, on kadotus. Taivaan tuli ja valkeus ja kadotuksen tuli ja kuumuus ovat samaa Jumalan tulta. Kun Ilmestyskirja yllä lainaamissani sanoissa puhuu siitä, miten kadotus on iankaikkista vaivaa enkelien ja Karitsan edessä, kertoo se siitä, etteivät kadotetut suinkaan lakkaa olemasta olemassa tai raukea tyhjyyteen, vaan he jatkavat iankaikkisesti olemassaoloaan enkelien ja Karitsan edessä.

Kadotettujen tehtävä

Koska kadotus on Jumalan tulta, se on myös täysin pyhä ja puhdas paikka. Siellä ei enää kukaan voi tehdä syntiä. Kadotettujen kärsimys ei suinkaan ole heissä jylläävien himojen tulta, himojen, joita he eivät muka kykenisi tyydyttämään. Viimeisen tuomion jälkeen ei Jumalan taivaaseen eikä liioin kadotukseen ole jäävä mitään syntiä. Kadotus ei ole siis iankaikkisesti jatkuvaa synnin tekemistä, vaan vanhurskasta ja pyhää ajassa tehtyjen syntien rangaistusta. Jos kadotetut yhä tekisivät syntiä, Jumala ei olisikaan Jumala, vaan kadotus olisi iankaikkista synnin valtaa.

Kadotettujen iankaikkinen tehtävä on olla Jumalan pyhän vihan kohteena ja näin osoituksena Jumalan iankaikkisesta vanhurskaudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Kadotus on paikka, jossa kadotetut antavat pelkästään kunnian Jumalalle. Yksikään Jumalan vihan alla kärsivistä ei tule syyttämään Jumalaa, vaan antamaan tuskiensa keskellä kunnian yksin Jumalalle. Jeesuksen kautta tapahtuva tuomio tulee olemaan oikeudenmukainen ja pyhä. Mutta juuri siinä on kadotuksen kauheus, kun Jumalan pyhyiden ja vanhurskauden alta ei ole enää mitään pääsyä Hänen armonsa alle. Kadotus on siis hyljätynsi tulemista, siksi että ansaitsee hylkäystuomionsa.

Jeesus kantoi helvetin tuomion

Kun usein puhutaan maanpäällisistä helveteistä, vertauskuva on täysin väärä. Helvettiä ei tähän mennessä ole kokenut kukaan, ei täällä maan päällä eikä taivaassa, ei kukaan muu kuin Jeesus Kristus, meidän suuri Herramme ja Vapahtajamme. Hän joutui nimittäin kokemaan juuri sen, mitä kadotus ja Jumalan hylkäämäksi joutuminen merkitsi, kun Hän otti kantaakseen koko ihmiskunnan helvetin ristin puulle. Jumala hylkäsi siellä Hänet, oman kalliin ja rakkaan Poikansa, ettei yhdenkään ihmisen tarvitsisi kokea helvetin tuskia ja kauhua. Jumala on jo näyttänyt Golgatan ristillä mitä helvetti on ja miten ehdoton on synnin tuomio, mutta samalla Hän osoitti koko armonsa ehdottomuuden antamalla oman Poikansa meidän sijaisksemme helvetin tuskiin. Jeesus otti kantaakseen koko Jumalan hirvittävän, mutta pyhän ja vanhurskaan vihan meidän syntejämme kohtaan. Mutta Hän joi myös Jumalan vihan maljan loppuun asti. Huuto: "Te on täytetty!" kertoo, että kenenkään ei tarvitsisi kadotukseen joutua. Jumalan pyhyiden vaatimus tyydytettiin täysin Jeesuksen suunnattomissa tuskissa ristillä.

Jumala ei pelkästään tahdo, että yhdenkään ihmisen ei tarvitsisi hukkaa, vaan Hän hukutti oman Poikansa pyhään ja oikeudenmukaiseen vihaansa meidän synneistämme, ettei kenenkään tarvitsisi hukkaa. Golgatan uhrikuoleman mittaamaton tuska on juuri siinä, että se RIITTÄÄ sinun syntiesi ja minun syntieni ja KOKO ihmiskunnan hirveiden syntien sovitukseksi. Jumala antoi oman Poikansa helvetin tuskiin, jotta Sinun ei tarvitsisi kokea MITÄÄN muuta kuin Isän sydämen ihanaa rakkautta, läheisyyttä, armoa ja laupeutta. Syntiesi ovat maksetut. Velkasi on sovitettu. Mutta Jeesus teki sen kärsimällä Sinun syntiesi rangaistuksen viimeiseen loppuun asti.

Jos ja kun vaikenemme kadotuksen kauhuista, kuljemme samalla ohi ristin. Ei olekaan ihme, että tänä päivänä Jeesuksen verestä, tuskasta ja kärsimyksistä puhuminen ei ole suosittua.

Oikeudenmukaisuuden mitta on Jumala

Muistan, kun eräs ystäväni teinivuosiltani esitti omia arvostelujaan Jumalan oikeudenmukaisuudesta ikäänkuin me voisimme - me synnin läpeensä turmelemat ja kierouttamat - esiintyä jonkinlaisina Jumalan tuomareina. Jumala on oikeudenmukaisuuden mitta. Hänen yläpuolellaan ei ole mitään korkeampaa oikeudenmukaisuuden periaatetta, johon Hänen tarvitsisi vedota. Ystäväni sanoi mm tähän tapaan: "Eihän ihmisten iankaikkista kärsimystä helvetin tuskissa voi mitenkään verrata Jeesuksen tuskiin Golgatan ristillä. Hänhän tiesi, että kaikki olisi kuuden tunnin kuluttua ohi, mutta onnettomilla kadotukseen joutujilla ei ole mitään toivoa tuskiensa päättymisestä." Mutta tämä ystäväni ei tajunnut, että Jeesuksen kokemien tuskien määrässä ei ollut kysymys Hänen tuskansa pituudesta, vaan sen laadusta ja syvyydestä.

Golgatalla kärsi synnitön ja pyhä. Golgatalla kärsi itse Jumala itse omassa Pojassaan. Hänen tuskansa syvyys on sellaista laadultaan, että pelastetuilta menee koko iankaikkisuus niiden syvyydestä ja niissä ilmaistun rakkauden ylistämisessä. Hänen tuskansa syvyys oli iankaikkista. Syntiensä tähden kadotuksessa kärsivät antavat kunnian Jumalalle Hänen oikeudenmukaisuudestaan, mutta Golgatan uhrin kärsimys antaa Jumalalle ikuisen kunnian Hänen rakkautensa ja armonsa äärettömyydestä. Tätä ylistyksen laulua tulevat pelastetut laulamaan tapetulle Karitsalle, iankaikkisen uhrin antaneelle Herralle Jeesukselle.

4. Kaksikymmentä vanhinta ja ne neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, sanoen: "Aamen, halleluja!"

Suuren kansanjoukon ylistystä Jumalan pyhistä tuomioista jatkavat nyt kaksikymmentä neljä vanhinta. Heidän ylistyksensä tapahtuu ei vain sanoin vaan koko olemuksella. He heittäytyvät Jumalan eteen kumartaen palvoivat Jumalaa. Jumalan istuu valtaistuimella, Hän hallitsee tänäänkin. Kun evankeliumin työ on ohi, ikuisesti tulee jatkumaan ylistyksen ihana palveluvirka taivaassa. Ylistys on sen kertomista Jumalalle, kuka ja millainen Hän on ja Hänen tekojensa luettelemista Hänelle. Ihaninta mitä ihminen voi kokea on se, että hän saa ylistää Jumalaa - ei ole sen suurempaa onnea ja autuutta.

5. Valtaistuimelta kuului ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret."

Pelastettujen suuresta joukosta vanhimpiin siirtynyt ylistys siirtyy lopulta itse valtaistuimelle asti. Sieltä Isän oikealta puolelta kuuluu Herran Jeesuksen ääni: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki!"

Jeesus Kristus Jumaluuden toinen persoona antaa kehotuksen omilleen ylistää omaa Isäänsä. Ylistyksen synnyttää pelastettujen sydämissä Pyhä Henki, uskon, palveluksen ja pyhän kunnioituksen Synnyttäjä ja myös taivaassa ikuisesti kaiken sen Ylläpitäjä. Pyhän Kolminaisuuden salaisuus on läsnä.

Jeesus puhui Isästä "minun Jumalani ja teidän Jumalanne" (Joh. 21:17) Tässä Jeesus korostaa jälleen tuota ihmeellistä yhteyttä. Jumala ei ole vain Jumala vaan Hän on käsittämättömässä viisaudessaan ja rakkaudessaan sitonut itsensä pelastettuihinsa niin, että he saavat kutsua Jumalaa ja Isää omaksi Jumalakseen ja omaksi Isäkseen. Golgatan veriuhrin perustuvassa anteeksiantamuksessa Jumalan ja ihmisen välinen omistussuhde

syntyi ja taivaassa se on ihmeellisen ylistyksemme syy: "Jumala on meidän Jumalamme" ja me saamme olla Hänen omiaan.

Jeesuksen viimeinen käsky maan päällä oli: "Tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni!" Nyt hänen käskynsä taivaalliselta valtaistuimelta Isän oikealta puolelta on: "Ylistäkää meidän Jumalaamme!" Käsky kuuluu kaikille pelastetuille. Taivaassa on pieniä ja suuria, koska taivas ei ole samankaltaisuutta vaan suunnattoman suuren rikkauden ja erilaisuudessa vallitsevan ykseyden juhlapaikka. Siellä pienet ja suuret antavat samalla tavalla ylistyksen Jumalalle.

Meidänkin suurena etuoikeutenamme on jo täällä ajassa ylistää Jumalaa niin Hänen vanhurskaista tuomioistaan kuin Hänen tuottamastaan ihanasta pelastuksesta, jota seuraavassa jakeessa lähdetään kuvaamaan.

6. Minä kuulin kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin paljojen vesien pauhinan ja kuin valtavan ukkosenjylinän, joka sanoi: "Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen."

Kun Jumala, Kaikkivaltias ottaa lopullisessa merkityksessä hallintavallan, kysymys on Karitsan häistä. Jumalan hallintavalta pelastettujen sydämissä tapahtuu niin ihmeellisen rakkauden voimalla, että mikään muu sana ei sovi kuvaamaan sitä paremmin kuin häät. Häätään edustavat suurinta mahdollista ihmisen valtaa toiseen - sillä kysymys on ihmisen vapaaehtoisesta antautumisesta toisen omaksi ja hallintavaltaan. Häihin ei sisälly mitään väkivaltaa.

Jumalan valta on todellista vallankäyttöä. Ihmiset saadaan tekemään täydellisesti niinkuin Jumala haluaa heidän tekevän ja toimivan, mutta niin että ihmisille ei ole mitään suurempaa iloa ja onnea kuin saada tehdä Hänen pyhä ja hyvä tahtonsa. Sitä varten Jumalan on myös tuhottava kaikki se, mikä meissä ja meidän ulkopuolellamme nousi tätä Hänen ihmeellistä hallintavaltaansa vastaan.

7. "Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen [seurakunta]vaimonsa on valmistanut itsensä."

Jumalan suunnaton rakkaus omaa Poikaansa Jeesusta kohtaan näkyy Karitsan häitten ilossa ja riemussa. Isä antaa omalle Pojalleen palkan Hänen täydellisestä kuuliaisuudestaan aina ristin kuolemaan asti. Isä antaa Pojalleen, teurastetulle ja ylösnousseelle Karitsalle vaimoksi pelastettujen seurakunnan. Pelastetut pelastettiin Jumalan armon kirkkauden kiitokseksi, se on Hänen oman Poikansa vaimoksi.

Suomalaisissa häissä morsian valmistautuu häihin pukeutumalla puhtaan valkeaan vaatteeseen, joka kuvaa hänen puhtauttaan ja täyttä uskollisuuttaan vain ja ainoastaan tälle, jonka kanssa hän menee naimisiin. Kristuksen morsian valmistettiin ja kaunistettiin Kristuksen lahjavanhurskaudella, sillä kirkkaudella ja puhtaudella, jonka hän sai kokonaan lahjaksi omalta Veriylijältä.

8. Hänen annettiin pukeutua pellavavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: Se puku on pyhien vanhurskautukset.

Itse sulhanen saapuu omiin häihinsä "vereen kastetussa vaipassa", mutta Karitsan häitten ihmeellinen kohokohta on siinä, kun teurastettu Karitsa puetaan Jumalan tahdon ja

rakkauden osoituksena uuteen ihanaan pukuun. Se on hohtavan kirkas ja puhdas. Se on pyhien, pelastettujen ihmisten vanhurskautukset.

Jokainen pelastettu sai osakseen Kristuksen oman lahjavanhurskauden puvun ja lisäksi jokaisen elämässä Pyhä Henki vaikutti vanhurskauden tekoja. Nämä pelastettujen ihmisten ihanimmat kalleudet he ikäänkuin luovuttavat kiitosuhrinaan ne heille hankkineen Veriyljän ihanaksi uudeksi puvuksi. Mutta pelastetut eivät niitä kuitenkaan mitenkään menetä, sillä Yljän yhteys Vaimon kanssa on niin läheinen, että pelastettujen vanhurskautuksen puku on heidän oma pukunsa ja samalla myös Sulhasen Ihmeellinen puku.

9. Enkeli sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat tosia Jumalan sanoja."

Mitään suurempaa onnea ihmiselle ei voi koskaan tulla kuin päästä Karitsan hääaterialle. Myös Jeesus puhui siitä suurella odotuksella ja ilolla, kun Hän kertoi opetuslapsilleen, että Hän on uutena taivaassa nauttiva pelastettujen kanssa viinipuun antia, joka viinipuu ei olekaan mikä tahansa puu vaan niin kuin vanhat ovat aina nähneet, se on Golgatan hirsinen puu, josta vuotaa taivaallisen Karitsan hääjuhlan viini.

Vaikka uskova ei vielä täällä ajassa kykene kuin hiukan aavistelemaan Karitsan häiden ihmeellistä onnea, hän voi Jumalan Sanan perusteella jo nyt tietää olevansa autuas eli ylen onnellinen, koska hänellä on kutsukirje Karitsan hääaterialle. Tämän kutsun on saanut jokainen, joka on nöyrytnyt synneistään parannukseen ja omistanut Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen tähden kaikkien syntiensä anteeksiantamuksen. Pyhä Henki asuu uskovan sydämessä ja toimii vakuutuksena siitä, että uskova pääsee perille Karitsan häihin.

Vakuuttuneisuus Karitsan häihin pääsystä perustuu siihen, että Pyhä Henki kirkastaa uskovalle Jumalan Sanan lupauksen luotettavuutta ja sitä, että lupaukset koskevat juri häntä. Siksi enkeli korostamalla korosti Johannekselle: "Nämä sanat ovat tosia Jumalan sanoja."

Enkelin nimenomainen kehoitus Johannekselle kirjoittaa hänen määräämillään sanoilla kertoo laajemminkin Raamatun synnystä ja Raamatun luotettavuudesta. Jos panet elämäsi Raamatun sanan varaan etkä häilyvien ihmisajatusten hyllyvälle suolle, olet turvakalliolla, sillä Herra vastaa omista sanoistaan.

10. Minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartaen palvomaan häntä. Mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee. Minä olen [Jumalan] palvelija, kuten sinä ja sinun veljesi, jotka ovat Jeesuksen todistajia. Kumarra ja palvo Jumalaa. Jeesuksen todistus on profetian Henki."

Saatuaan enkelin välityksellä jotain niin suunnattoman ihanaa ilmoitusta kuin kuvauksen Karitsan häistä ja niihin kutsuttujen autuudesta, Johanneksen sydän täyttyy ylistyksellä ja palvonnalla.

Mutta tässä ajassa eläessämme ja syntisen lihan meissä vielä vaikuttaessa on aina vaara, että ihanimpienkin kokemusten keskellä ja ylistyksen täyttäessä sydämemme saatamme langeta syntiin. Johannes kumartuu palvomaan ilmoituksen välittänyttä

enkeliä. Mutta enkeli oikaisee häntä välittömästi varoittamalla häntä kumartamasta ketään muuta kuin elävää Jumalaa. Enkeli asettuu Johanneksen kanssa samalle tasolle. Hän on vain Jumalan palvelija. Enkeli osoittaa myös, että Johanneksen palvelustehtävä Jeesuksen todistajana ja hänen palvelustehtävänsä profetian välittäjänä tähtäävät samaan:

Pyhä Henki, joka antoi profetian enkelille tahtoi sen välityksellä korottaa Jeesusta. Samalla tavalla Johanneksen tehtävä oli Jeesuksen todistajana korottaa Jeesusta.

Tähän nuhteluun sisältyi Johannekselle myös henkilökohtainen rohkaisu: Sinä olet Jumalan palvelija, kun olet Jeesuksen todistaja.

Enkelin nuhtelulla on kantavuutensa kaikkiin uskoviin asti. Meillä ei ole täällä ajassa lupaa eikä oikeutta rukoilla ja kumartaa ketään muuta kuin Pyhää Kolmiyhteistä Jumalaa. Kaikkinainen enkelien, pyhimysten, kuolleiden ihmisten, Marian ja myös elävien ihmisten rukoileminen ja korottaminen on suurta syntiä Jumalan silmissä. Se on syntiä ensimmäistä käskyä vastaan. Eräässä mielessä houkutus sellaiseen epäjumalanpalvelukseen, jossa taivutetaan sydän palvomaan sellaista, mikä inhimillisin mittapuin on kaikkein lähimpänä Jumalaa olematta silti elävä Jumala on kaikkein vaarallisinta, koska se on niin salakavalaa.

Tämän nuhtelun vastaanottanut Johannes saa nyt uuden ilmoituksen joka koskee Harmagedonin taistelua.

Harmagedon

Luvussa 16 kuvataan, miten lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan suusta lähteneet kolme saastaista henkeä lähtivät keräämään koko maapallon laajuisesti poliittiset vallanpitäjät sotaan tuhoamaan Jumalan seurakunnan kaikkialta maailmasta. Tämän täydellisen kristittyjen tuhoamisohjelman tyyppi vanhassa testamentissa on Esterin kirjassa kuvattu Haaman nimisen kuningas Ahasveroksen ministerin suunnittelema juutalaisten hävittämisoperaatio (jota Hitler lähti myös omalta osaltaan toteuttamaan). Esterin toiminnan avulla tuho estettiin ja juutalaisten tuhoa tavoitelleet joutuivat itse rangaistaviksi.

Harmagedonista käytetty sana (16:14) tarkoittaa sekä sotaa että taistelua. Se on oleva ilmeisesti maailmanlaajuinen. Sitä nimitetään Harmagedonin (HAR = vuori, MAGEDON, muinainen kaupunki Karmel-vuoren harjanteella) sodaksi joko siksi, että kristinuskoon jonkin verran aiemmin kääntynyt Israel muodostaa silloin ikäänkuin kristillisen seurakunnan ytimen, johon sen viholliset kohdistavat iskunsa, tai sitten tämä sana tarkoittaa kuvaannollisesti Kristuksen ja Hänen seurakuntansa vihollisten tuhoa: MAGEDON johtuu sanasta GAADAD = hävittää, tuhota ja HARMAGEDON merkitsee siis "hävityksen vuotta".

Seurakuntaa nimitetään Kristuksen "sotajoukoksi" (19:19) ehkä siksi, että suuren ahdistuksen läpikäyneenä ja puhdistuneena sillä on entistä suurempi halu voittaa sieluja Herralle ja "taistella sen uskon puolesta, joka on kertakaikkiaan pyhille annettu." (Juud. 3)

Harmagedonin sota ei ole luonnollisin aseiden käytävä sota: siinä on lihallisia aseita vain pedolla ja sen liittolaisilla. Seurakunnalla on ainoastaan hengellisiä aseita kuten Hengen miekka, Jumalan Sana, rukous ja kärsivällisyys. Seurakunnan ei itse asiassa tarvitsekaan taistella. Käy niinkuin Israelin ollessa toivottomassa tilanteessa meren ja lähestyvän faaraon sotajoukon välissä: Jumalan kansa saa olla paikoillaan ja nähdä, miten Herra sotii sen puolesta ja minkä pelastuksen Hän sille valmistaa.

Harmagedonin sodassa tosi seurakunta, Kristuksen ruumis, on yli maailman pedon, väärän profeetan ja heidän liittolaistensa joukkojen saartamana. Sillä on silloin toivottoman tilanteen "sydänyö". "Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan". Kristus saapuu täydessä kirkkaudessaan ja voimassaan, tempaa seurakuntansa luokseen ja tuhoaa seurakunnan vastustajat. Peto otetaan kiinni, tapetaan ja heitetään iankaikkiseen tuleen ja Herra saa valtakunnan ja vallan maan päällä.

11. Minä näin taivaan auenneena ja valkoisen hevosen. Sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen. Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti.

Jeesuksen marssi täällä ajassa evankeliumin sanan voimalla ja Hänen toinen tulemisensa jokaisen ihmisen havaittavalla tavalla liittyvät Hänen uskollisuuteensa. Herra on uskollinen Isän tahdolle ja omaa seurakuntaansa kohtaan. Herra Jeesus on Totinen, totuudellinen ja oikeudenmukainen. Herra tuomitsee oikein. Tuomio on vääryyttä kärsineelle vapautus. Vääryyden tekijä ei ole saava muuta kuin oikeudenmukaisen tuomion, sillä Herra tietää, mikä on myös rangaistuksen sisältö, sillä ristillä Hän on sen jo kokenut.

12. Hänen silmänsä ovat kuin tulen liekit, ja hänen päässään on monta kruunua. Hänellä on kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse.

Herran silmät näkevät kaiken. Herra näkee kaikkein salatuimpaan asti, mikään pimeinkään ei ole Hänen silmiensä valossa salattua.

Herran valtasuuruutta kuvaavat Hänen päässään olevat monet kruunut. Ei ole mitään sellaista valtapiiriä, jota Hän ei hallitsisi. Herra hallitsee fyysistä maailmankaikkeutta, luonnonlakeja, taivasta, ihmiskuntaa, teologiaa, enkelimaailmaa. Kruunu on myös vallanalaisuuden merkki. Kruunun laskee kruunatun päähän korkein auktoriteetti. Jeesuksen kruunut ovat Isältä saatuja. Pyhässä Kolminaisuudessa vallitsee rakkauden ja alamaisuuden ihmeellinen dynamiikka.

Jeesuksen nimi on Hänen olemuksensa salaisuus. Jeesus itse kuvasi sitä näin: "Kaiken on Isä antanut minun haltuuni. Kukaan muu ei tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo tehdä hänet tunnetuiksi." (Matt. 11:27) Jeesuksen olemukseen todellisena Ihmisenä ja todellisena Jumalana sisältyy salaisuus, jota kukaan ihminen ei voi ymmärtää.

13. Yllään hänellä on vereen kastettu viitta, ja hänen nimensä on Jumalan Sana.

Jeesuksen vereen kastettu viitta kertoo Hänen kärsimisestään ja kuolemastaan Golgatan ristillä. Hänen käsissään ja jaloissaan ylösnousemusruumiissa ovat naulojen arvet, kyljessä keihään arpi. Jeesus on Jumalan Sana. Jumala loi kaiken Sanallaan, Jumalan Sana uudestisyntyttää ihmiset ja Sanansa miekalla Hän tuhoaa vihollisensa ja toimittaa tuomionsa. (19:15)

14. Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.

Jeesusta seuraavat taivaan sotajoukot, uskovien seurakunta, on puettu Kristuksen lahjavanhurskauden pukuun. Sotajoukko ei taistele, vaan seuraa Sotapäällikköään, joka on voittanut.

Jakeet 11-14 puhuvat ehkä viimeisestä suuresta evankelioimisherätyksestä, jossa Kristus johtaa uskoviaan voittamaan ihmisiä valtakuntaansa. Sen ärsyttämänä Saatanan johtamat maailman jumalattomat voimat nousevat sotaan Kristusta ja Hänen uskoviaan vastaan. Tässä Harmagedonin taistelussa hyökkääjille tulee tuho ja kadotus, jakeet 15-19.

15. Hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.

Jumalan pyhän ja oikeudenmukaisen vihan toteuttaa Jeesus Kristus, jossa ihmiskunnalle on ilmestynyt myös Jumalan armo ja rakkaus. Armon torjuneelle tulee viha. Jumalan pyhä viha syntii kohtaan ja Hänen synnistä pelastava armonsa eivät ole toistensa vastakohtia. Molemmissa on kysymys synnin poistamisesta ja vanhurskauden valtakunnan saattamisesta voimaan.

16. Viitassa kupeella hänellä on kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra."

Vereen kastetussa vaipassa on nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra." Orjantappuroilla kruunattu Kristus on kuningasten Kuningas, herrain Herra, jolla on jo tänään kaikki valta niin maan päällä kuin taivaassakin. Saako tämä Herra hallita myös Sinun ja minun sydämeni valtaistuimella?

**17. Minä näin enkelin seisovan auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle
18. syömään kuningasten lihaa, sotapäällikköjen ja mahtimiesten lihaa, hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten."**

Jeesus sanoi: "Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat." Jumalan sanan hyljännyt ja Herran seurakuntaa vastaan noussut maailma on jo hengellisesti raato, mutta Harmagedonin päivänä kaikki tuo tulee tapahtumaan kirjaimellisesti.

19. Minä näin pedon ja maan kuninkaat sotajoukkoineen kokoontuneina sotiakseen hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan.

20. Peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, millä hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat kumartaneet sen kuvaa. Nämä molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka palaa tulikiveä.

Peto ja ihmiset eksyttänyt väärä profeetta heitetään elävältä tulijärveen ja muut Herraa vastaan nousseet saavat Harmagedonissa surmansa.

21. Loput saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan. Kaikkinaiset linnut söivät itsensä kylläisiksi heidän lihastaan.

Harmagedonin jälkeen Saatana sidotaan tuhanneksi vuodeksi. Maapallo palautetaan paratiisiin kaltaiseen tilaan, jossa hallitsevat Kristuksen toisessa tulemisessa Hänen luokseen temmattu ja ylösnoussut pelastettujen seurakunta. Sen jälkeen Saatana vapautetaan hetkeksi, syttyy sota, joka päättyy Saatanan heittämiseen iankaikkiseen tuleen, yleiseen ylösnousemukseen ja viimeiseen tuomioon. Näitä tapahtumia kuvaa luku 20.